

РЕШЕНИЕ

№ 716

гр. Перник, 05 ноември 2014г..

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, в съдебно заседание проведено на двадесет и четвърти октомври през две хиляди и четиринадесета година в състав:

Съдия: Слава Георгиева

при секретаря И.И., като разгледа докладваното от съдията АД № 655 по описа за 2014 година на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на “ЧЕЗ Разпределение България”АД срещу мълчалив отказ на Кмета на Община Перник да се произнесе по заявление вх. № 14 СЛУ-4628 от 13.06.2014г. за заверка молба-декларация за обстоятелствена проверка за част от недвижим имот, находящ се в гр. Перник, ул. “Палма” ведно с изградените върху него постройки, подробно описани в заявлението.

Жалбоподателят твърди, че мълчаливият отказ да му бъде извършена административната услуга е незаконосъобразен, тъй като същият реално възпрепятства възможността дружеството да се снабди с констативен нотариален акт по реда на чл. 587, ал. 2 от ГПК. Моли съдът да отмени мълчаливия отказ и да върне преписката, като задължи административният орган да извърши исканата административна услуга. В съдебно заседание процесуалния представител на жалбоподателя поддържа жалбата и пледира да се уважи. Не претендира разноски.

Ответната страна-Кмета на община Перник чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Заявява претенция за присъждане на разноски.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, от фактическа и правна страна намира следното:

Основните аргументи на ответника по жалбата са, че жалбата е просрочена. Тези аргументи не се споделят от състава. Жалбата е процесуално допустима. Касае се за извършване на административна услуга. Разпоредбата на чл. 57, ал. 2 от АПК предвижда, че административният акт по чл. 21, ал. 3 от АПК, какъвто безспорно е исканият от жалбоподателя, се издава до 7 дни от датата на започване на административното производство. В същото време, обаче, разпоредбата на чл. 57, ал. 5 от АПК предвижда едномесечен срок за издаване на акта, ако е необходимо да се съберат доказателства за съществени обстоятелства, които на основание алинея осма на същия член се съобщава на заявителя. Основен принцип на административното производство и ръководещ действията на администрацията е залегналият в чл. 6, ал. 1 от АПК принцип на съразмерността, изразяващ се в това, че административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо. Освен това разпоредбата на чл. 62, ал. 3 от ГПК, която на основание чл. 144 от АПК е приложима в административното производство, предвижда, когато се определи по-дълъг от установения в закона срок, извършеното действие след законния, но преди изтичането на определения срок, не се смята за просрочено.

В настоящия случай административният орган е определил 30-дневен срок за извършване на административната услуга, който на първо място е законоустановен по

чл. 57, ал. 5 от АПК, ако се приеме, че органът е имал предвид да събере доказателства за съществени обстоятелства, и на второ място нормално и законосъобразно предвид разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от АПК е да се приеме, че администрацията е действала добросъвестно, като е определила този срок, а не го е определила с цел да заблуди субекта с оглед, като не извърши исканата услуга, той да пропусне срока за обжалване на мълчаливия ѝ отказ. Освен това, както се отбеляза и по-горе, имайки предвид разпоредбата на чл. 62, ал. 3 от ГП, следва да се приеме, че след като този срок е бил определен от административния орган и е бил съобщен, то се взима предвид от съда като валиден, а не като недействителен. В тази връзка е и определение № 14574 от 9.11.2011г. на ВАС по адм. д. № 13867/2011г..

С оглед на изложеното състава приема, че срокът за извършване на административната услуга е изтекъл на 13.07.2014г., и след като в този срок тя не е била извършена е налице т. нар. мълчалив отказ. На основание чл. 149, ал. 2 от АПК мълчаливият отказ може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Жалбата е изпратена по пощата и видно от плика носи пощенско клеймо 22.07.2014г., т. е. същата е подадена в срока за обжалване по чл. 149, ал. 2 от АПК. Въз основа на горенаписаното се приема, че жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 2 от АПК и от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да иска извършване на административна услуга, поради което следва да се разгледа. Разгледана по същество е основателна.

С искане вх. № 14 СЛУ-4628 от 13.06.2014г. жалбоподателят е поискал от Кмета на община Перник да бъде заверена молба-декларация за обстоятелствена проверка за определена идеална част от недвижим имот, находящ се в гр. Перник, ул. "Палма", ведно с изградените върху него постройки, подробно описани в заявлението. Посочено е, че това му е необходимо за снабдяване с документ за собственост по обстоятелствена проверка. Административният орган не е издал исканите удостоверения, не е заверил молба-декларацията.

Видно от разпоредбата на пар. 1, т. 2, б. "б" от ДР на Закона за администрацията, вр. чл. 21, ал. 3 от АПК, административна услуга е издаването на индивидуални административни актове, с които се признава или отрича съществуването на права или задължения. Отказът на административния орган да удостовери претендираните в настоящия казус правнорелевантни факти, т. е. да издаде удостоверение по депозираното искане и да завери по надлежния ред молбата декларация с цел снабдяване с констативен нотариален акт, също съставлява индивидуален административен акт и като такъв, подлежи на самостоятелно обжалване.

При заверка на молбите - декларации административният орган следва да отбележи дали имотът е общинска собственост или не. В това производство не могат да се решават спорове за собственост. Мълчаливият отказ представлява отказ за издаване на индивидуален административен акт. Исканата от жалбоподателя административна услуга е елемент от охранителното производство по чл. 587, ал. 2 от АПК за издаване на нотариален акт по обстоятелствена проверка, при който административният орган удостоверява единствено факта дали имотът е актуван като общинска собственост. Едва в хода на охранителното производство, след събиране на гласни и писмени доказателства и след тяхната съвкупна преценка, нотариусът е компетентен да издаде мотивирано постановление, с което да признае или отрече правото на собственост на молителя. Към искането си жалбоподателят е приложил документи, изискващи се от административния орган, за да бъде извършена съответната административна услуга и е обосновал правния си интерес пред административния орган с оглед владението, което осъществява върху имота.

От административната преписка приета като доказателство по делото се установява, че по отношение на тези имоти не е съставян акт за общинска собственост. Затова след като този имот не е общинска собственост, не съществува законова пречка за удостоверяване на това обстоятелство, чрез издаване на исканото удостоверение към молбата – декларация. По отношение на поземления имот също се установява, че той не е общинска собственост. Наличието по преписката на актове за публична държавна собственост, е ирелевантно за настоящото производство. В настоящото производство предмет на искането, респективно на удостоверяване, е дали поземления имот е общинска собственост или не. Кметът на Община Перник няма компетентност да удостоверява държавна собственост. Това е в правомощията на областния управител съгласно чл. 77 от ЗДС и в друго производство - по отправено до него искане за удостоверяване на това обстоятелство. Затова след като се установява, че поземления имот не е общинска собственост, кметът на Община Перник е следвало да удостовери това обстоятелства на основание чл. 62, ал. 2 от ЗОС чрез издаване на исканото удостоверение и отбелязване в молбата-декларация.

По своята правна същност, искането с което е сезиран административния орган представлява твърдение, че определено лице притежава материално право да получи от органа, административен акт, който разпорежда определени субективни права. Независимо дали тези права съществуват или не, органът е длъжен да се произнесе по основателността на искането.

Непроизнасянето в законовия срок се смята за мълчалив отказ да се издаде актът, съгласно чл. 58, ал. 1 от АПК, т. е. налице е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК.

В случая, липсата на изричен административен акт на Кмета на Общината в отговор на направеното искане за заверка на молба-декларация и издаване на удостоверения води до липса на материализирана воля на административния орган, до липса на мотиви, на посочване на фактическо и правно основание, която воля не може да бъде заменена с мотивите на съда, които да обосноват неговия мълчалив отказ. Затова след като този имот не е общинска собственост, не съществува законова пречка за удостоверяване на това обстоятелство, чрез издаване на исканото удостоверение към молбата - декларация. Задължението за нейното издаване следва от разпоредбата на чл. 62, ал. 2 от ЗОС. Затова административният орган е следвало да издаде исканото удостоверение, като удостовери, че сградите и частта от поземления имот не са общинска собственост.

При горните констатации, съдът приема, че мълчаливият отказ на Кмета на Община Перник да се произнесе по заявление вх. № 14 СЛУ-4628 от 13.06.2014г. за заверка молба-декларация за обстоятелствена проверка за част от недвижим имот, находящ се в гр. Перник, ул. "Палма" и за изградените върху него постройки, подробно описани в заявлението е незаконосъобразен и следва да бъде отменен. Преписката ще бъде върната на административния орган с указание да бъде извършена търсената административна услуга.

Жалбоподателя не претендира разноски, поради което ѝ не се присъждат такива.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Отменя мълчаливия отказ на Кмета на Община Перник да се произнесе по заявление вх. № 14 СЛУ-4628 от 13.06.2014г. за заверка молба-декларация за обстоятелствена проверка.

Връща делото като преписка на Кмета на Община Перник за произнасяне по заявление вх. № 14 СЛУ-4628 от 13.06.2014г. за заверка молба-декларация за обстоятелствена проверка.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ:/п/